

NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Mulighetene for å forbedre vannkvaliteten i Dælibekken, Bærum kommune

NIBIO RAPPORT | VOL. 7 | NR. 179 | 2021

Jannes Stolte, Dominika Krzeminska, Trond Mæhlum
Divisjon for miljø og naturressurser

TITTEL/TITLE

Mulighetene for å forbedre vannkvaliteten i Dælibekken, Bærum kommune

FORFATTER(E)/AUTHOR(S)

Jannes Stolte, Dominika Krzeminska, Trond Mæhlum

DATO/DATE:	RAPPORT NR./ REPORT NO.:	TILGJENGELIGHET/AVAILABILITY:	PROSJEKTNR./PROJECT NO.:	SAKSNR./ARCHIVE NO.:
06.12.2021	7/179/2021	Åpen	51574	21/01596
ISBN:	ISSN:	ANTALL NO. OF PAGES:	SIDER/ NO. OF APPENDICES:	ANTALL NO. OF APPENDICES:
978-82-17-02950-2	2464-1162	16	1	1

OPPDRAAGSGIVER/EMPLOYER:

Bærum kommune

KONTAKTPERSON/CONTACT PERSON:

Ingvild Tandberg

STIKKORD/KEYWORDS:fangdam, kantsone, jordbruk
wetland, buffersone, agriculture**FAGOMRÅDE/FIELD OF WORK:**Arealbruk
Land use**SAMMENDRAG:**

Kartlegging av landbrukspåvirkning i Bærum viste at det i noen områder er høye verdier av næringsstoffer. Vannkvalitetsundersøkelser i 2019 viste at områdene rundt Dælivannet er utsatt for landbrukspåvirkning/-forurensning. NIBIO har vurdert forskjellige tiltak, og lokalisering av dem. Formålet med tiltakene er å forbedre vannkvaliteten.

Basert på befarig 13.september 2021 er tiltakene fangdammer, kantsoner og jordbruksdrenering vurdert for området. Vi har vurdert to mulige lokaliseringer av fangdammer: en i Steinsbekken ved innløpet av Dælivannet og en lenger nedstrøms i Dælibekken. Fangdammer må utformes slik at jordvoller med overløp ikke er hindre for fisk som bruker bekkene til gyting. Det kan gis tilskudd for fangdam som er etablert på eller i tilknytning til jordbruksareal. Kantsoner i nedbørfeltet er etablert med minimal bredde. Det er mulig å øke renseeffektiviteten på avrenningen, ved å stimulere bredere kantsoner langs bekken. Det kan søkes om insentivmidler til dette.

En del av oppdraget var også å vurdere dreneringsløsninger i den landbrukspåvirkede delen av Dælibekken nedbørfelt. Dette viste seg å ikke være nødvendig da det sommeren 2021 var gjennomført betydelige dreneringsaktiviteter i nedbørfeltet. Dreneringsaktivitetene til grunneier var ikke kjent da oppdraget ble avtalt.

LAND/COUNTRY:

Norway

FYLKE/COUNTY:

Viken

KOMMUNE/MUNICIPALITY:

Bærum

STED/LOKALITET:

Dælivannet

NIBIONORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

GODKJENT / APPROVED

ANJA CELINE WINGER

PROSJEKTLEDER / PROJECT LEADER

JANNES STOLTE

Innhold

1	Innledning.....	5
1.1	Bakgrunn.....	5
1.2	Kort beskrivelse av de aktuelle tiltakene.....	5
1.2.1	Fangdammer	5
1.2.2	Kantsoner	6
1.2.3	Drenering	7
2	Metode	8
2.1	Dælibekkens nedbørfelt	8
2.2	Feltbefaring	10
3	Resultater	12
3.1	Fangdam ved Steinsbekken/Dælivannet	12
3.2	Fangdam ved Dælibekken	13
3.3	Drenering og kantsoner	14
4	Konklusjoner.....	15
	Litteratur	16
	Vedlegg 1 Grøfteplanene langs Dælibekken.....	17

1 Innledning

1.1 Bakgrunn

Vannkvalitetsundersøkelser i Dælibekken nedbørfelt viste at områdene rundt Dælivannet var spesielt utsatt for landbrukspåvirkning/-forurensning. Vannforskriften krever at vannforekomstene i Dælibekken nedbørfelt skal ha minimum god økologisk og kjemisk tilstand innen 2027.

Bærum kommune ønsket en helhetsvurdering av muligheter for fordroyning og rensing av vannet i Dælibekken nedbørfelts landbrukspåvirkede del. De tre vannforekomstene i nedbørfeltet ligger i et landskapsvernområde og det er i tillegg er det mange spesielle naturtyper i området (slåttemark, kalkinnsjø og gammel løvskog). I tillegg til vannkvalitetsproblematikken, ønsket Bærum kommune en vurdering av kvaliteten på vegetasjonssoner, samt et forslag til dreneringsløsninger i denne delen av Dælibekken nedbørfelt.

Denne rapporten beskriver erfaringer fra befaring av området og vurdering av overvannet i nedbørfeltet til Dælibekken landbrukspåvirkende del. Dvs før Dælibekken påvirkes av veiavrenning, urbant overvann og eventuelle punktutslipp fra bebyggelse og industri. Det blir innledningsvis gitt noe informasjon om tiltak som fangdammer, kantsoner og drenering og deretter redegjort for utført befaring med anbefalinger.

1.2 Kort beskrivelse av de aktuelle tiltakene

Det er flere mulige tiltak som har vist seg å være effektive for å forbedre vannkvaliteten i jordbruksdominerte nedbørfelter. Her beskriver vi mulige tiltak som kan være aktuelle, basert på ønsker fra oppdragsgiveren og beskrevet i oppdragsbekreftelsen til prosjektet.

1.2.1 Fangdammer

En av flere mulige tiltak som er vurdert av kommunen er å anlegge fangdammer i vassdraget for å fange opp jordpartikler og næringsstoff. Fangdammer er konstruerte våtmarker hvor naturlige selvreiningsprosesser som sedimentering og biologisk nedbrytning er optimalisert. Fangdammen anlegges ved å utvide, og demme opp bekkeløpet. Fangdammen kan bestå av flere komponenter; sedimentasjonskammer, våtmarksfilter, overrislingssone (våt vegetasjonssone), samt en utløpsdam (Fig. 1). De ulike delene av fangdammen skilles ofte med lave terskler eller permeable demninger. Fangdammer bør utgjøre mellom 0,1 – 1 % av nedbørfeltet og legges så nær forurensningskilden som mulig. Fangdammer er mest effektive i leirjordsområder der aggregater av leire i avrenningen vil sedimentere i dammene. I tillegg til å rense vannet bidrar også dammene til flomdemping, økt biologisk mangfold og som estetisk kvalitet i kulturlandskapet.

Figur 1. Vanlige komponenter i en norsk fangdam: Alltid et sedimentasjonskammer i innløpet etterfulgt av enten ett eller flere våtmarksfilter eller overrislingssoner. Rekkefølgen kan variere. Etter overrislingssonen skal det alltid være en grunn dam eller helst et våtmarksfilter, for å fange opp sediment som spyles ut ved flom. Illustrasjon: B. Braskerud.

Hvis problemet som skal løses er primært partikkelavrenning, bør en bruke arealet til et stort sedimentasjonskammer. Hvis det er mer løst fosfor, organisk stoff og nitrogenavrenning, bør en legge en større del av arealet i vegetasjonsfilteret (Grønsten et al., 2008). Tabell 1 viser typisk renseevne for fangdammer i leirjordsområder som har en størrelse på 0,1 – 0,4% av nedbørfeltet. Renseeffekten øker med fangdammens størrelse, mens kostnadseffektiviteten går ned.

Tabell 1. Renseeffekter i fangdammer

	Renseeffekt (%)
Partikler	45 – 75
Fosfor	21 – 44
Nitrogen	3 – 15

1.2.2 Kantsoner

Sonen langs kanten av elver, bekker og innsjøer kan ha mange funksjoner. For landbruket kan dette være svært produktiv jord, siden det ofte avsettes finkornede jordpartikler i slike områder under flomepisoder. Men hvis arealet dekket av gras og trær kan det fungere som et rensefilter for avrenning av næringsstoffer og plantevernmidler fra tilgrensende areal, og bidra til å hindre erosjon og flomskader i bekkeløpet. Kantsonene er også viktige biotoper både for vannlevende og terrestriske organismer. I mer urbane områder kan sonene være viktige for friluftsliv. I Norge etableres kantsoner i første rekke for å redusere overflateavrenning av partikler og næringsstoffer, da spesielt fosfor. I andre land kan kantsoner først og fremst være etablert for å redusere nitrogentilførsler til grunnvannet. Det er store variasjoner i renseeffekten gjennom kantsoner (Tabell 2). Effekten av rensing øker med økt bredde og fordeling, slik at mest mulig av kantsonen er i bruk.

Tabell 2. Renseeffekter i kantsoner

(Blankenberg et al., 2017)

	Renseeffekt (%)
Partikler	32-91
Fosfor	26-100
Nitrogen	0-100

1.2.3 Drenering

I et dreneringssystem deler en ofte rørene inn i sugegrøfter og samlegrøfter, der sugegrøftene er perforerte rørledninger som tar opp vannet fra jorda, mens samlegrøftene samler vann fra flere sugegrøfter, og fører disse ut av feltet (Hauge og Deelstra, 2017). Samlegrøftene kan være uten perforeringer, men de er også ofte perforerte. Å planlegge et grøftesystem vil si å plassere samlegrøfter i terrenget, dimensjonere rørene, og bestemme hvor tett grøftene skal ligge i et systematisk system (Fig. 2). Vanligvis planlegges feltet slik at sugegrøftene er kortere enn 200 meter. Hvis feltet er større, deles det opp. Sugegrøfter skal legges med tilstrekkelig fall, men mest mulig parallelt med kotene. Godt filtermateriale rundt rørene øker innløpskapasiteten til rørene, og hindrer også tilslamming av røret. Avstanden mellom sugegrøftene i Norge ligger helst mellom 7 og 9 meter i systematisk anlagte grøftfelt.

Figur 2. Grøfting med Rådahlshjul. Grøfting under gode, tørre forhold gir best resultat.
(Bilde: Atle Hauge)

2 Metode

2.1 Dælibekken nedbørfelt

Dælibekken nedbørfelt består av tre vannforekomster: Dælibekken, Dælivannet og Dælivannet bekkefelt.

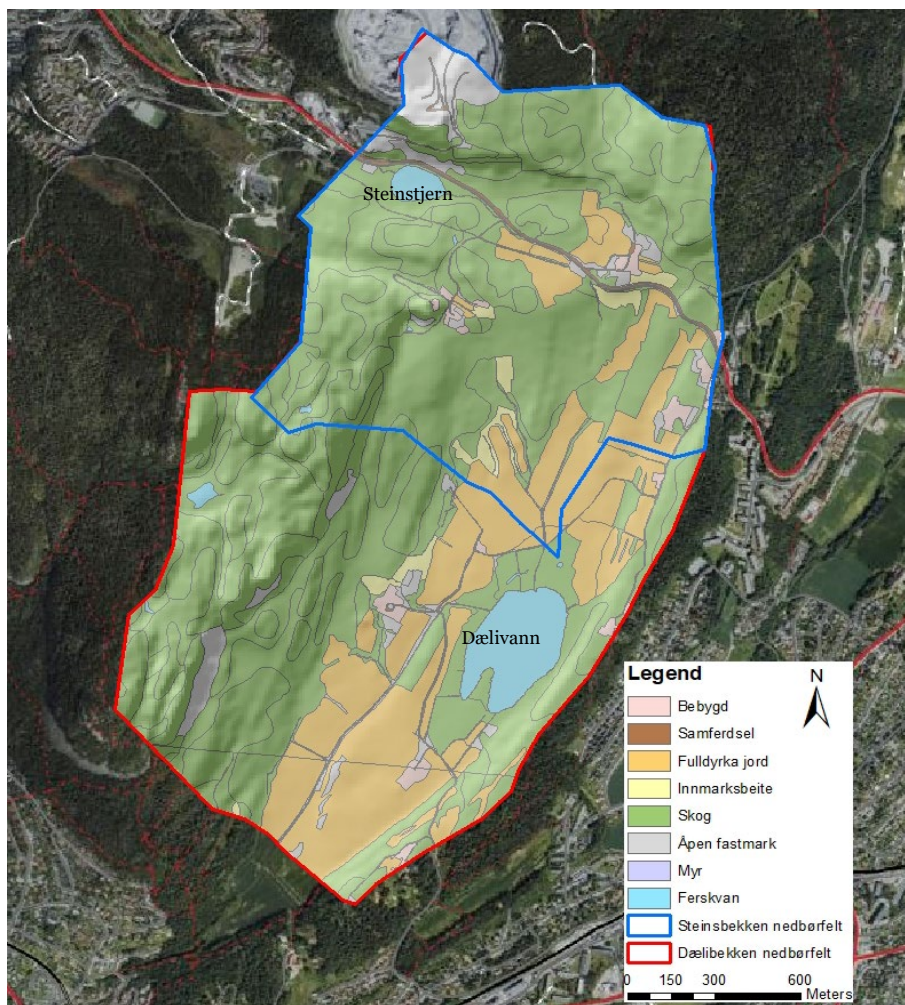
Dælibekken er en såkalt kalkrik og humøs bekk som renner fra Dælivannet og ned i Sandvikselva. Bekken renner fra Dælivannet, som er en svært næringsrik og kalkrik innsjø (hypereutroft). Innsjøen ligger i det marine avsetningsområdet 100 moh. og har et overflateareal på 0,11 km². Hovedinnløpsbekken til Dælivannet er Steinsbekken, som drenerer fra Steinsjernet. Steinsbekken og Steinstjernet inngår i Dælivannet bekkefelt. Tjernet er et lite skogstjern 200 moh, har et areal på 0,0185 km² og et beskjedent nedbørfelt (0,2 km²). Steinstjernet er påvirket av partikulært overvann fra et større steinbrudd, salting fra fylkesvei 168. I tillegg er innsjøen kilde til snøproduksjon i Kolsåsbakken alpinbakke.

Nedbørfeltene til Steinsbekken og denne delen av Dælibekken oppstrøms mulig fangdam- lokalisering (se avsnitt 3.2) er beregnet i NVEs register over nedbørfelt (REGINE, <https://www.nve.no/kart/kartdata/vassdragsdata/nedbørfelt-regine/>) (Fig. 3).

Totalt areal av avgrensede del av Dælibekken nedbørfelt er 4,2 km², med en bekkelengde på 3,5 km. Andel dyrket mark i Dælivannets nedbørfelt er høyere enn i Steinsbekken nedbørfelt (omtrent en femtedel mot omtrent en sjuendedel av totalt areal). De viktigste parametere til nedbørfeltene er presentert i Tabell 3.

Tabell 3. Feltparametere Steinsbekken og avgrensede del av Dælibekken nedbørfeltene

	Steinsbekken	Avgrensede del av Dælibekken
Areal (km ²)	1,9	4,2
Bekkenlengde (km)	1,8	3,5
Bekkegradient (m/km)	56,0	31,3
Dyrket mark (%)	14,7	22,4
Myr (%)	0,4	0,2
Skog (%)	79,6	70,9
Sjø (%)	1,1	3,3
Urban (%)	0,5	0,2
Uklassifisert (%)	3,9	2,9

Figur 3. Avgrensingene av nedbørfelter til Steinsbekken (blå) og avgrensende del av Dælibekken (rød).

2.2 Feltbefaring

En befaring (Fig. 4) i området ble gjennomført 13. september 2021. Deltakere var:

Dominika Krzeminska, Jannes Stolte (NIBIO)

Ingvild Tandberg, Gudbrand Teigen, Gro Angeltveit (Bærum kommune)

Målet med befaringsen var å undersøke muligheter for implementering av de forskjellige tiltak som beskrevet i avsnitt 1.2.

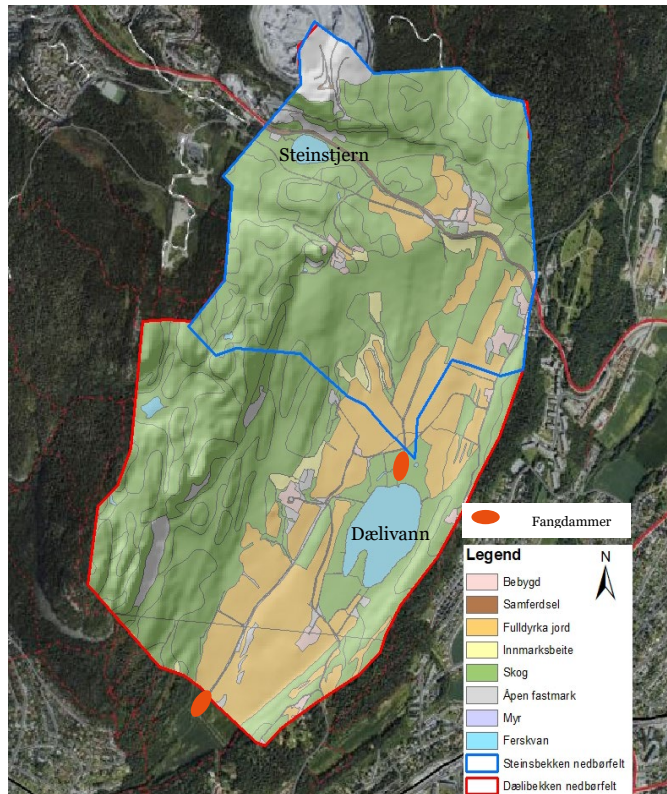

Figur 4. Befaring av Dælibekkens nedbørfelt utført 13. september 2021

(Bilder: Dominika Krzeminska (venstre) og Jannes Stolte (høyere øverst og nederst))

Potensielle plassering av fangdammer

Første mulige område vurdert for å anlegge fangdam var ved innløpet av Dælivannet, på stedet hvor Steinsbekken renner inn i sjøen. Området virker egnet til å anlegge en fangdam, både på nord og sørsiden av Dæliveien. Et annet sted er sørover mot Dælibekken (Fig. 5).

Figur 5. To mulige lokaliseringer av fangdammer i Dælibekkens nedbørfelt, med nedbørfeltavgrensning til hver dam

Muligheter for å forbedre dreneringen

I oppdraget skulle vi vurdere om drenering av jordbruksområdene kunne bidra til økt vekstpotensiale og redusert overflateavrenning. Det viste seg at flere jorder var blitt drenert sommeren 2021, dreneringsplan er vist i vedlegg 1. Det var derfor ikke aktuelt å vurdere dette. Dreneringsaktivitetene til grunneier var ikke kjent da oppdraget ble avtalt. Drenering minsker effektiviteten av kantsoner, fordi vannet renner gjennom drensør direkte inn i bekkene. Men særlig i vårperioden, ved frost i jord og snøsmelting, kan kantsoner være effektive til å fange opp partikler.

Status for kantsoner

Vi har vurdert status av kantsoner i området under befaringen.

3 Resultater

3.1 Fangdam ved Steinsbekken/Dælivannet

Steinsbekken har sitt oppkomme fra Steinstjern. Resultater fra de økologiske vannkvalitetsparameterne for Steinstjern klassifiserer innsjøen til svært god økologisk tilstand (Vannområde Indre Oslofjord Vest, 2019). Parameterne fosfor, nitrogen og klorofyll A-nivået er lave til tross for at innløpsbekken er næringsrik når den renner inn i Dælibekken. Sommeren 2019 var klorofyll-A-konsentrasjonene i Steinstjern aldri større enn 9 µg/l (<https://vannmiljo.miljodirektoratet.no/>). Samtidig hadde Dælivannet klorofyll A-konsentrasjoner over 50 µg/l, og innsjøen er i dårlig økologisk tilstand iht vannforskriftens klassifisering.

Status til den økologiske tilstanden endres dermed betydelig på den relativt korte avstanden (1,8 km) fra Steinstjern til Dælivannet, fra 'god' til 'dårlig'. For å avverge en forverring av vannkvaliteten i Dælivannet, kan vannet fra Steinsbekken ledes gjennom en fangdam, før det renner inn i innsjøen. To mulige lokaliteter er langs bekken nord og sør for Dæliveien. Siden området på nordsiden nylig er ryddet av grunneieren, er det for tiden ikke kjent om grunneieren vil ta dette område i bruk som åker. Derfor har vi konsentrert oss om området sør fra Dæliveien (Fig. 6). Vi antar at det trengs et område på omtrent 20 m bredde på hver side av bekken (total 40 meter bredt, total lengde omtrent 150 m). En eksakt dimensjonering og utforming av fangdammen (antall kammer etc.) kan gjøres etter at det blir avklart om området kan brukes til formålet. Området er del av Kolsås/Dælivannets landskapsvernområde i tillegg er dette i Dælivannets kantsone, og det må søkes statsforvalteren om tillatelse til å etablere en fangdam.

Figur 6. Lokalisering av område for etablering av fangdam (rød markering) ved utløpet av Steinsbekken. (bilde: Dominika Krzeminska)

Fangdammen må utformes slik at jordvoller med overløp ikke er til hindre for fisk som bruker bekkene til gyting. Det er også mulig å supplere dette tiltaket ved å benytte en del av kantsonen og våtmarksområdet rundt den nordlige delen av Dælivannet som filter, der deler av bekevannet føres ut i grunne grøfter og fordeles ut i vegetasjonssonen/våtmarksområdet til begge sider for dagens bekkeløp. Kanaler fjernes slik at vannet stuves opp og passerer vegetasjonen før det når vannet. De vannansamlingene som vises på kartet i Fig. 6 (sannsynligvis eldre bekkeløp) kan inngå i en slik tiltak. Dette vil øke arealet av våtmark i området (Fig. 7). Tilsvarende tiltak kan en også vurdere på de øvrige vesentlig mindre tilførselsbekkene langs vannet for å hindre direkte tilsig av forurenset avrenning.

Figur 7. Alternativ utforming av fangdam ved å benytte en del av kantsonen og våtmarksområdet.

3.2 Fangdam ved Dælibekken

Vannprøver analysert i 2019 viser ikke stor forskjell for tot-N og tot-P ved utløpet av Dælivannet sammenliknet med prøvepunkter lenger nedstrøms bekken (Vannområde Indre Oslofjord Vest, 2019). Vår kommentar til dette er at prøvetidspunkt ikke var det samme for disse prøvene, noe som kan påvirker resultatet.

Figur 8. Lokalisering av fangdammen (rød markering) ved krysningen av Dælibekken og en turvei/traktorvei i forlengelse av Gjettumveien.

(Bilder: screendump Google Maps (midt); Dominika Krzeminska (høyre))

Vi har valgt et område nedstrøms av Dælibekken, ved krysningen med Gjettumveien, som den beste lokalisering av en fangdam (Fig. 8) i Dælibekken. Dette området fremstår i dag som fuktig (våtmark), noe som har medført at det ikke blir brukt som jordbruksformål i 2021 (for vått om våren, dårlig etablering av korn?). Det foreslås å etablere en fangdam med en omtrent størrelse på 40 x 150 m, hvor bekken renner gjennom. Denne vil kunne holde partikler (delvis) tilbake. Her er det nødvendig med noe hydrotekniske inngrep for at bekken faktisk renner gjennom dammen. Bekken er relativt dyp, noe som medfører at en del jord bør graves, samt at bekken skal ledes inn i fangdammen. En mer detaljert dimensionering og utforming kan gjøres etter at endelig beslutning om lokalisering har blitt tatt.

I forhold til det første alternativet nord for Dælivann vil det her være nødvendig å ta ut produksjonsareal (korn) til etablering av fangdam. Også her må etablerte jordvoller og overløp tilpasses slik at det ikke er til hindre for fisk i vassdraget. Siden dette er et tiltak i bekkeløpet er det søknadspliktig.

Det kan gis tilskudd for fangdam som er etablert på eller i tilknytning til jordbruksareal. Tilskuddet skal kompensere for bortfall av produksjonsareal gjennom Regional Miljøprogram (RMP) midler. Det kan per dato søkes om 850 NOK per daa (Statsforvalteren Oslo og Viken, 2021).

3.3 Drenering og kantsoner

Det har vært dreneringsaktiviteter i nedbørfeltet. Derfor er det ikke klart om det fortsatt er behov for råd om mulig drenering av jordbruksarealene. Grunneiere var ikke med på befaringen, de bør kontaktes for å få oversikt om hva som har blitt gjort så langt, og en eventuell planlegging av ytterligere drenering. Kantsoner i nedbørfeltet er etablert med minimums bredde (bare de pålagte 2 m vegetasjon i bekkanten for å få produksjonstilskudd). Her er det muligheter for å øke effektiviteten av å rense avrenning ved å etablere? bredere kantsoner langs bekken. Det kan søkes insentivmidler til det gjennom RMP midler (Statsforvalteren i Oslo og Viken, 2021). Det kan gis tilskudd for flerårig grasdekke på åkerareal langs kanten mot vassdrag. Tilskuddet gjelder arealer under marin grense, der sonen ligger innenfor 30 meter fra vannkanten langs vassdrag. Grasdekt kantsone i åker i RMP-veileder (§ 24) innebærer at sonen kan høstes eller beites, den kan også jordarbeides i tidlig vekstsesong ved behov for fornyelse, men ikke gjødsles eller sprøytes med plantevernmidler.

Grasdekt kantsone kan også kombineres med soner for pollinerende insekter (§ 13 i RMP). Dette betyr at kantsone som går helt ut av produksjon ikke får tilskudd. Sonen det gis tilskudd for, skal ha en bredde på minimum åtte meter målt fra vassdragets normalvannstand, der minst seks meter ligger på fulldyrka areal. Siden Vannområde Indre Oslofjord Vest er et prioritert vannområde, kan det per dato søkes om 15 kr/m ved å anlegge slike kantsoner (Statsforvalteren i Oslo og Viken, 2021).

4 Konklusjoner

NIBIO foreslår to mulige lokaliseringer av fangdammer for å bedre vannkvaliteten i Dælibekken nedbørfelt: en i Steinsbekken ved innløpet av Dælivannet og en lenger nedstrøms i Dælibekken. Fangdammene utformes slik at jordvoller med overløp ikke er til hinder for fisk som bruker bekkene til gyting. Det kan gis tilskudd for fangdam som er etablert på eller i tilknytning til jordbruksareal.

Vegeterte kantsoner langs vassdraget i den landbrukspåvirkede delen av nedbørfeltet bør utvides. Her er det mulig å øke effektiviteten av å rense avrenning og redusere bekkeerosjon ved å etablere bredere kantsoner langs begge sider av bekken. Vår anbefaling er 6 meter på hver side, i tillegg til pålagte 2 meter. Slike kantsoner vil også ha en positiv virkning på dyreliv ved å gi skygge og skjul for fisk og de kan være viltkorridorer i kulturlandskapet. Det kan søkes insentivmidler til kantsoner.

Vi har ikke foreslått dreneringstiltak av jordbruksarealene da store deler av disse ble drenert med bistand fra NLR sommeren 2021. God drenering reduserer overflateavrenningen, men det kan bli noe økning av næringsstoff som tilføres vassdraget via drensvannet.

Litteratur

Vannområde Indre Oslofjord Vest, 2019. Kartlegging av vannkvalitet og mulige forurensningskilder til Dælibekken, Stovibekken og Tanumbekken.

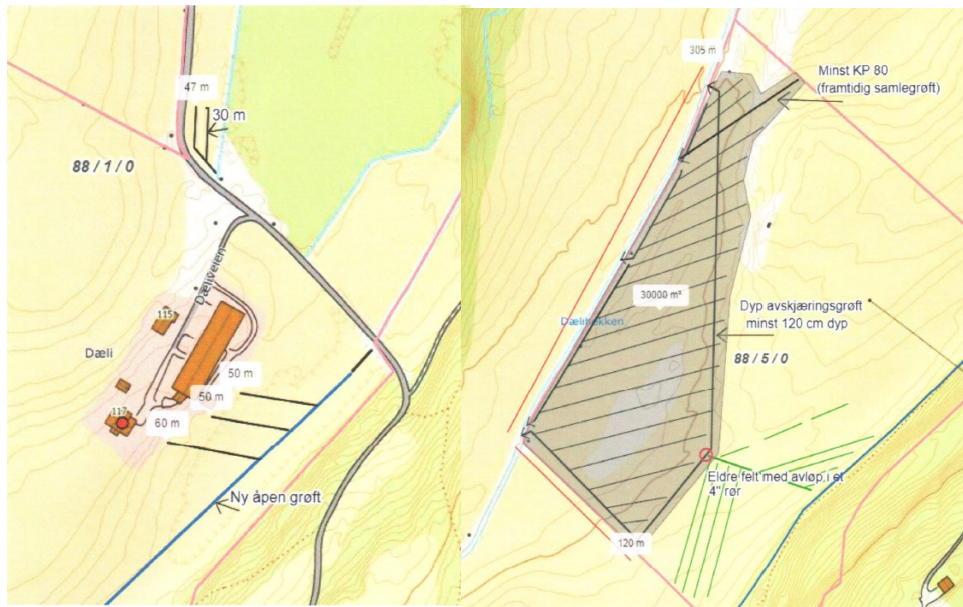
Grønsten, Heidi A., Atle Hauge, Håkon Borch og Anne-Grete B. Blankenberg, 2008. Fangdammer – effektive oppsamlere av jord og næringsstoffer. Bioforsk TEMA vol. 3/13/2008. ISBN 978-82-17-00390-8

Blankenberg, Anne-Grete Buseth, Eva Skarbøvik og Sigrun Kværnø, 2017. Effekt av buffersoner - på vannmiljø og andre økosystemtjenester. NIBIO rapport 3/14/2017 ISBN 978-82-17-01784-4.

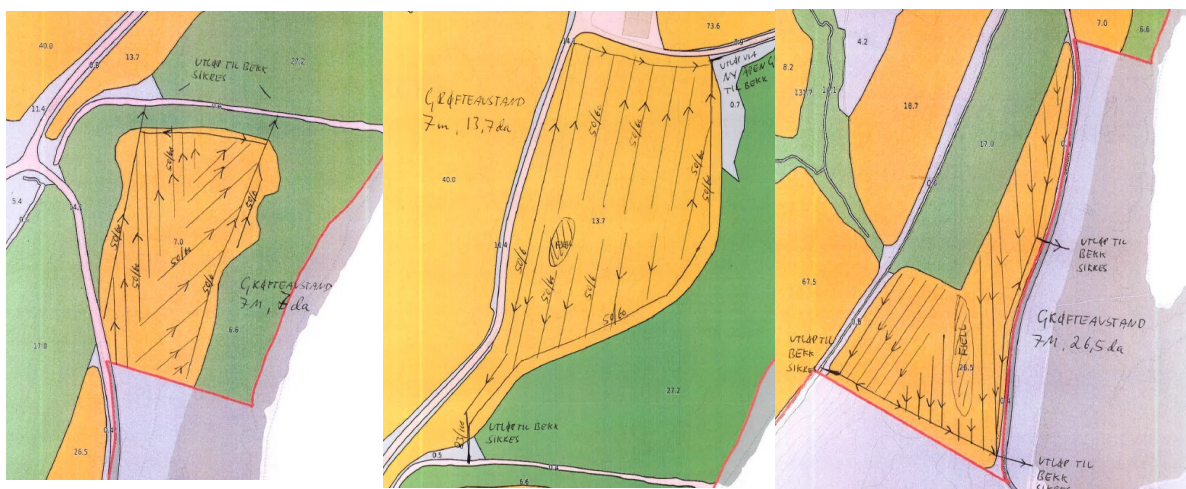
Hauge og Deelstra, 2017. Dimensjonering av landbruksdrenering i et endret klima. NIBIO POP 3(40)2017. ISBN 978-82-17-01998-5.

Statsforvalteren Oslo og Viken, 2021. Veileder for regionale miljøtilskudd og regionale miljøkrav - for jordbruket i Oslo og Viken 2021.

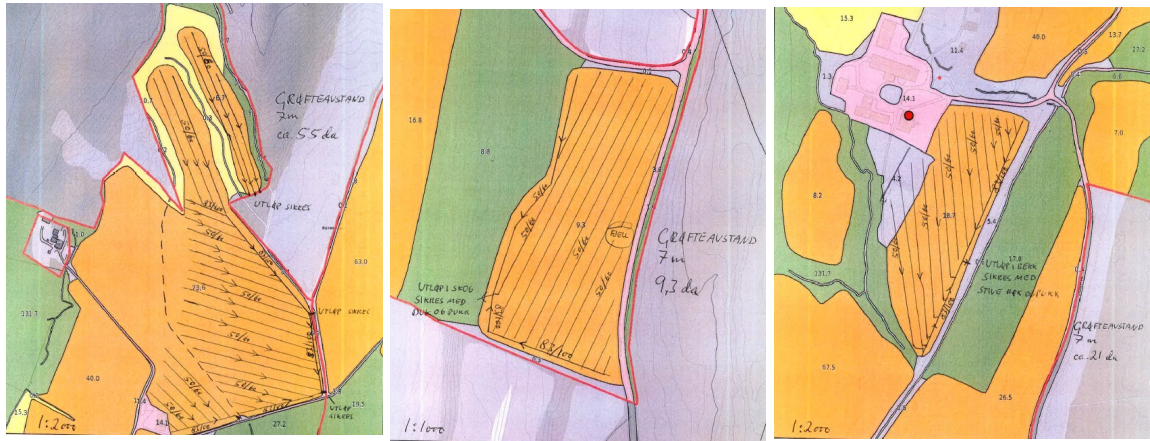
Vedlegg 1 Grøfteplanene langs Dælibekken

Figur V1. Usystematisk (venstre) og systematiske grøfting til GBNR 88/1, nord for Dæliveien

Figur V2 Systematiske grøfting til GBNR 88/2, øst og vest fra Dæliveien

Figur V3 Systematiske grøfting til GBNR 88/2, nord og øst fra Dæliveien

Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) ble opprettet 1. juli 2015 som en fusjon av Bioforsk, Norsk institutt for landbruksøkonomisk forskning (NILF) og Norsk institutt for skog og landskap.

Bioøkonomi baserer seg på utnyttelse og forvaltning av biologiske ressurser fra jord og hav, fremfor en fossil økonomi som er basert på kull, olje og gass. NIBIO skal være nasjonalt ledende for utvikling av kunnskap om bioøkonomi.

Gjennom forskning og kunnskapsproduksjon skal instituttet bidra til matsikkerhet, bærekraftig ressursforvaltning, innovasjon og verdiskaping innenfor verdikjedene for mat, skog og andre biobaserte næringer. Instituttet skal levere forskning, forvaltningsstøtte og kunnskap til anvendelse i nasjonal beredskap, forvaltning, næringsliv og samfunnet for øvrig.

NIBIO er eid av Landbruks- og matdepartementet som et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter og eget styre. Hovedkontoret er på Ås. Instituttet har flere regionale enheter og et avdelingskontor i Oslo.

